

Zweten in de 'mixed zone'

Nuchtere Duitsers hebben na Ecuador nog niks te vieren

Achtergrond - 23 juni 2004

(23 juni 2006) De *mixed zone* is voor de pers de belangrijkste bühne bij dit WK. Na de wedstrijd rent het voltallige journaille naar de catacomben om de uitgeputte spelers te interviewen. Hier vindt het gevecht om smeüige uitspraken plaats.

Na de overtuigende [zege](#) van die Mannschaft tegen het ontstellend zwakke Ecuador (0-3) zou je denken dat de tijd rijp is voor een fatsoenlijk feestje bij het Duitse team. Drie wedstrijden, drie overwinningen. Een perfect resultaat voor Jürgen Klinsmann, die daarmee al zijn critici - Franz Beckenbauer, de DFB en de machtige *Bildzeitung* - de mond snoert.

Maar van euforie is na afloop van de laatste groepwedstrijd in het Berlijnse Olympiastadion nauwelijks sprake. "Normaal gesproken kunnen we wel een glaasje verdragen. Ein bisschen Sekt muss sein", aldus Philipp Lahm. Maar de uitblinker uit de openingswedstrijd tegen Costa Rica blijkt alweer vooruit: "We hebben eigenlijk niks te vieren. Aanstaande zaterdag kunnen we er al uit liggen." Dan speelt Duitsland in het futuristische stadion van München de eerste finaleronde tegen Zweden.

Philipp Lahm staat achter een dranghekje in de zogenoemde mixed zone. Wat de wedstrijd betekent voor de voetballers, dat is deze plek voor de journalisten: de belangrijkste bühne bij het wereldkampioenschap. Hier, in de catacomben van de Olympische kolos uit 1936 - waar de zwarte atleet Jesse Owens ten overstaan van Adolf Hitler met gouden medailles aan de haal ging - vindt het gevecht om de meest smeüige uitspraken plaats.

Walhalla

Direct na de wedstrijd reppen maximaal zeshonderd schrijvende collega's van de perstribune zich naar beneden en hangen hun felbegeerde Fifa-accreditatie op de borst. Dat is echter niet genoeg. Tevens is een wedstrijdticket vereist, ook geen sinecure als je weet dat twintigduizend journalisten dagelijks het rumoerige WK-circus volgen. Tot slot heb je nog een 'supplementary acces device' nodig. Dit 'SAD', een klein blauw kaartje, biedt toegang tot het walhalla van de mixed zone.

Al deze intreebewijzen interesseren Philipp Lahm niet veel. De 1 meter 70 grote

middenvelder van Bayern München is op weg naar de spelersbus. Hij weet dat het grootste gevecht tussen de sportjournalisten gaat om de uitspraken van Miroslav Klose en Lukas Podolski. Daarom ontsnapt Lahm relatief eenvoudig aan de aandacht van de honderdvijftig zwetende mannen in de mixed zone.

“De vroege goal tegen Ecuador was heel belangrijk. Daarna konden we ontspannen spelen. Omdat onze verdediging stabiel was en nauwelijks kansen weggaf, lag de overwinning binnen handbereik”, zegt de vriendelijke Lahm.

Wond

Tussen Klose en Podolski, twee van origine Poolse spelers in Duitse dienst, was de stemming vooraf overigens niet goed. Miroslav Klose (28), topscorer bij het WK 2002 in Zuid-Korea en Japan, was niet te spreken over het spel van de zeven jaar jongere Podolski. Officieel heette het dat alles weer koek en ei was tussen de twee, maar de mimiek van Podolski in de mixed zone spreekt boekdelen.

“Mijn doelpunt was een bevrijding voor mij”, zei de nieuwe sterspeler van FC Bayern München trots in de talloze microfoons. ‘Poldi’ had het derde doelpunt prachtig met de punt van zijn schoen en via de paal achter de keeper van Ecuador geschoten. Omdat de collega-spits al driehonderd minuten zonder succes speelde, had Klose gezegd: “Hij is te verkrampd om een goal te maken.”

Direct werd in Duitsland de mediamachinerie in gang gezet. Vooral de boulevardbladen strooiden gretig zout in de wonde. “Stürmerkrach!”, schreef Europa’s grootste krant *Bild-Zeitung*. Als Podolski’s bliken konden doden, dan lag Klose onder de groene zoden.

Miroslav Klose is een ontspannen jongeman en de redder van Jürgen Klinsmann. Hij scoort in de Bundesliga al jarenlang aan de lopende band en ook internationaal staat hij altijd op scherp. Over Podolski zegt de aanvaller van Werder Bremen met sonore stem: “Eindelijk maakt hij een doelpunt. Nu is het WK ook voor hem begonnen.” De eerste die Klose in de mixed zone uitbundig begroet is een journalist van Bild. De reporter is als enige in driedelig pak gestoken: “Dat moet ook, zo verdien je respect bij spelers. Maar dat begrijpen ze in Duitsland niet. In Engeland zijn alle collega’s zo gekleed als ik.”

Serviel

Het is echter snikheet in de klinische ruimte in de kelders van het stadion. Volgens een Duitse radiojournaliste is de mixed zone de ideale plek voor de zelfverheffing van het schrijvende gilde: “Daar kan je laten zien wie je allemaal goed kent. Iedereen wordt opzij geduwd en dan zeggen ze tegen Ballack op serviele toon: “Michael, heb je even?” Zo bewijs je dat hem mag tutoyeren”,

oordeelt Julia Metzner (32) van de zender SBS-Radio.

In de mixed zone heeft iedereen een dicteerapparaatje, een telefoon met mp3-player of een minidisc. Sommigen kijken tussendoor naar Jürgen Klinsmann bij de besloten persconferentie, die in een ander zaaltje onder de strenge regie van de FIFA plaatsvindt.

Daarom is assistent-trainer Jürgen Löw gekomen om toch wat vragen te beantwoorden. Hij dempt de verwachtingen: "Vanaf nu moeten we weer op onze tellen passen. Gelukkig zijn we als toernooiploeg goed op gang gekomen. De druk was vandaag niet zo groot als bij de openingswedstrijd." Dat het kritische Duitse publiek als één man achter Klinsmann staat, heeft de coach volgens Löw zeer geraakt: "Als beloning hebben de supporters voor het eerst zijn naam gescandeerd."

Rob Savelberg is freelance journalist en volgt het WK op de voet.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3621/zweten-in-de-mixed-zone>